

Любимый праздник — Новый год

стор. 2

Приємні сюрпризи шкільного радіо

стор. 3

www.tribune.kharkov.ua

ТРИБУНА трудящих

28 грудня 2011 р.
Середа
№98
(8761)

Заснована 18 липня 1937 року | ГАЗЕТА ХАРКІВСЬКОГО РАЙОНУ ДЛЯ ХАРКІВСЬКОЇ ОБЛАСТІ

Шановні іменинники

Каляка Ніна Андріївна — Утківський селищний голова;

Чижаковська Світлана Миколаївна — директор ТОВ «Крос-п/ф «Зоря»;

Резнюк Ігор Михайлович — головний спеціаліст служби у справах дітей райдержадміністрації;

Вишневська Марина Костянтинівна — Почесний громадянин Харківської області;

Кужель Володимир Іванович — голова Коломацької райдержадміністрації, депутат обласної ради;

Дулуб Лідія Миколаївна — голова обласної організації профспілок робітників освіти і науки України, депутат обласної ради, радник голови облдержадміністрації з питань освіти на громадських засадах;

Левченко Анна Олексіївна — головний спеціаліст юридичного відділу апарату райдержадміністрації!

Вітаємо вас із Днем народження та бажаємо міцного здоров'я, щедрої долі, благополуччя, творчого натхнення, сил і наснаги, успіхів у ваших справах!

Голова Харківської райдержадміністрації В. П. ЗБУКАР

Голова Харківської районної ради М. В. ТРЕТЯК

■ *Інформація*

Тиждень низьких цін

З 24 грудня на новорічному ярмарку, який працює в Харкові на площі Свободи, стартувала святкова акція — «Тиждень низьких цін».

Протягом тижня з 24 по 31 грудня кращі сільгосптоваровиробники Харківщини реалізують свою продукцію за цінами ще на 10—15% нижче, що дозволить всім гостям ярмарку заощадити при підготовці до свят.

Головне управління агропромислового розвитку ХОДА

■ *До уваги громадян!*

Верховная Рада Украины приняла ряд постановлений о назначении внеочередных местных выборов. В частности, 18 марта 2012 года пройдут выборы Кулиничевского поселкового головы (Кулиничевский поселковый совет Харьковского района Харьковской области).

И МНОГО-МНОГО РАДОСТИ ДЕТИШКАМ ПРИНЕСЛА

Пока вся страна продолжает обсуждать и критиковать (или хвалить) главную елку страны, по городам и весям на зеленых пушистых красавицах под аплодисменты и музыку зажигаются новогодние огоньки. Харьковский район тоже торжественно зажег разноцветные огни на главной елке в Мерефе.

С утра на центральной площади города оживление — заканчиваются последние приготовления к празднику открытия елки. Особенно не терпится детворе: Новый год по-прежнему лидирует в рейтинге любимых детских праздников, опережая даже день рождения.

Прибывают Дед Мороз и Снегурочка и торжество начинается. Само праздничное действо было подготовлено сотрудниками Мерефянского городского Дома культуры (в недавнем прошлом — ДК «Овощевод») и отделом культуры ХРГА.

Елочка (настоящая лесная красавица) пришла на праздник с одного из подворий, где ей стало тесно, а тут и Новый год пришел. Как отмечают жители города, как роскошно ни выглядели бы искусственные ярко-зеленые конусы, как богато бы их ни украшали, ничто не заменит настоящую елку, которая так упоительно пахнет хвоей и на которой иголки и шишки живые и сказочные одновременно. Мохнатые еловые лапы будят ностальгические воспоминания детства, ассоциируясь с морозом и мандаринами, новогодними шарами и хлопушками с конфетти, хороводом вокруг елки и подарками. И особенно хочется подчеркнуть, что все это и было фишкой праздника в Мерефе.

После того, как Дед Мороз и Снегурочка торжественно открыли праздник, к ним присоединились высокие гости — глава Харьковской райгосадминистрации Виталий Збукарь, его заместитель Игорь Руденко, мэр города Вениамин Ситов и Почетный житель Мерефы и Харьковского района, ветеран Великой Отечественной войны Таисия Майборода.

Гости тепло поздравили взрослых и детей с наступающим годом Дракона, пожелали всего, что принято желать в эти дни: детям — успешно учиться и быть здоровыми и счастливыми, окруженными заботой и любовью, взрослым — позитива и тепла, радости и благополучия. И чтобы в каждом доме горели новогодние огни, на столе было праздничное изобилие, а уходящий год унес с собой все «негаразды».

(Окончание на 2-й стр.)

■ *Слово депутата*

В ожидании праздника

Дарить подарки — занятие не менее приятное, чем даже получать их. Об этом нашему корреспонденту рассказала депутат Харьковского районного совета Оксана Малышева, вернувшись из поездки в Русские Тишки.

Последняя неделя декабря — это время ожидания Нового года и Рождества, ожидания чудес и подарков. Праздник ждут все, и взрослые, и дети. Но самые маленькие наши сограждане ждут его с особым нетерпением и надеждой. И в наших силах сделать так, чтобы их ожидания оправдались.

В минувшее воскресенье депутат Харьковского районного совета Оксана Малышева побывала в селе Русские Тишки. На этот раз целью визита стали не обычные текущие проблемы и заботы, а дела более приятные, хотя и не менее важные. А именно — встреча и общение с маленькими сельчанами и вручение им новогодних подарков, фруктов и сладостей. Помощь в организации этой поездки оказал меценат и просто добрый человек Юрий Григорьевич Прав.

Побывала Оксана Васильевна и в многодетных семьях, в том числе в семье Комаровых, где воспитывается четверо детей.

Хотя до заветного появления Деда Мороза остается еще несколько дней, запасаться праздничным настроением никогда не рано. Ну, а в обмен на сладкий сюрприз ребята с удовольствием поделились со своей гостьей запасом радости, веселья и позитивных эмоций. Во всяком случае, по словам Оксаны Малышевой, ей эта поездка дала очень много приятных впечатлений и большой заряд бодрости.

Виктория СТЕПКОВА

■ *Итоги 2011*

Наша жизнь в цифрах и фактах

О том, как мы жили в уходящем году, можно судить по интересным фактам, приведенным на сайте ФИНАНСЫ bigmir.net.

Инфляция в Украине составила 22%. Власти оценивают рост инфляции по итогам года в 5%. Но по мнению многих экономистов, Госстат Украины рассчитывает инфляцию по устаревшей советской модели, поэтому эта цифра не соответствует действительности. Так, размер реальной инфляции в Украине, по итогам уходящего года, оценивается в 16—22%.

Государственный долг — 471,38 млрд. гривен (59,09 млрд. долларов). По оценке вице-премьера Сергея Тигипко, сейчас сумма госдолга Украины составляет чуть более 39% от ВВП.

Курс гривны колебался в пределах 7,9—8,02 грн./долл. В уходящем году НБУ очень жестко держал курс гривна/доллар.

Ставки по кредитам на жилье составляли 18,75—21,55%. Кредиты на жилье не стали доступнее в 2011 году. Ставки по ипотеке на 20 лет преодолели рубеж в 20% годовых. При этом к уровню 20% реальных годовых уверенно подбираются уже и десяти пятнадцатилетние кредиты. Некоторые банки подняли ставку аж до 26% годовых.

Средние ставки по депозитам — гривна (15,58%), доллар (7,43%), евро (5,88%) — продолжали расти в Украине в уходящем году. При этом средняя доходность вкладов в евро увеличилась примерно в полтора раза быстрее, чем по депозитам в долларах.

Прожиточный минимум в Украине — 1004 гривны. Под прожиточным минимумом понимается минимальный набор продуктов, непродовольственных товаров и услуг, необходимых одному человеку в месяц. К сумме прожиточного минимума правительство привязывает все основные социальные выплаты: пенсии, зарплаты, пособия. В 2011 году средний украинец должен был прожить на 953 грн. в месяц, с 1 декабря эту сумму увеличили до 1004 грн.

Состояние самого богатого украинца — 25,6 млрд долларов. Эту цифру в 2011 году назвал журнал «Корреспондент».

Средняя зарплата по Украине — 2700 гривен. Самую низкую зарплату в Украине, по подсчетам Госстата, получали жители Тернопольской области — 2001 грн. по итогам ноября.

Средняя пенсия — 1230 гривен. 60% украинских пенсионеров получали в 2011 году меньше 1 тысячи гривен.

Автомобиль Ланос — 72800 гривен. Любимец украинцев автомобиль ЗАЗ Lanos с механической коробкой передач стоил от 72 тысячи гривен, что равно примерно 18 зарплатам среднестатистического киевлянина.

Килограмм мяса, свинина — 45 гривен. Продуктовая корзина среднестатистической украинской семьи в декабре составила почти 600 гривен, подсчитали в КП в Украине. При этом цены с лета немного понизились.

Красна икра — 300 грн. за 0,5 кг. По праздникам украинцы могли позволить себе банку красной икры от 37 гривен (за 130 г), не будучи уверенными в ее качестве. Деликатес от проверенных производителей стоил от 55 грн. за банку. Само собой, под Новый год эти цены выросли вдвое.

Бутылка шампанского — 50 гривен. Для непритязательных украинцев бутылка шампанского обходилась в 50—60 грн. Западные аналоги стоили от 100 гривен. Правда эти цены приводились с учетом столичного рынка, в на Харьковщине можно найти шампанское местного производства в пределах до 30 грн. за бутылку

Средняя стоимость литра бензина А-95 — 10,30 грн./л. По итогам 2011 года стоимость наиболее популярной марки бензина А-95 на украинских АЗС выросла на 31,3% (2,45 грн. за литр), на дизтопливо — на 35,5% (2,54 грн. за литр). Главными факторами этого роста стали удорожание нефти на мировых рынках, а также увеличение налогов внутри страны.

Ну, а о том, что ждет нас в следующем году, даже ведущие экономисты делают весьма осторожные прогнозы. Остается надеяться, что благосостояние отдельно взятой украинской семьи если не возрастет кардинально, то хотя бы не ухудшится.

Виктория СТЕПКОВА

И МНОГО-МНОГО РАДОСТИ ДЕТИШКАМ ПРИНЕСЛА

(Окончание)

Ну, и конечно, высокие гости без ложной серьезности, вспомнив свое детство, с удовольствием приняли участие в церемонии зажигания новогодних огней, присоединившись к троекратному «Елочка, зажгись!». Причем если на елке вспыхнули электрические лампочки, то были и настоящие огни — яркое пламя новогодних факелов, которое не представляло никакой пожарной опасности, зато оригинально вписалось в общую феерическую картину. А почетные гости еще вдоволь настрелялись из огромных хлопушек, вызвав у детей неподдельный восторг — не каждый день взрослые так шалят :-).

И уже возле переливающейся огнями елки Дед Мороз со Снегурочкой (Руслан Дейнеко и Марина Колодяжная) вовлекли детвору и взрослых в игровую программу, с подарками и настоящими новогодними призами — париками и масками, игрушками и другими сюрпризами. Завершился праздник традиционным хороводом вокруг елки. Взрослые и дети, взявшись за руки, дружно спели «В лесу родилась елочка» — песню, которая родилась больше ста лет назад, которую пели наши бабушки и прабабушки, мамы и папы, и теперь поют дети и внуки. Будем надеяться, что еще не одно поколение наших соотечественников будет водить хоровод именно под это бессмертное произведение Леонида Бекмана и Раисы Кудашевой. (Кстати, Леонид Бекман был ученым-агрономом, а Раиса Кудашева — учителем и библиотекарем).

— Праздник — супер, — говорят друзья-школьники Максим и Виктор. — Ничего лишнего, и Дед Мороз как настоящий, и елка живая, и игрушки на ней интересные. А вот слова песни мы помним плохо, поэтому в хороводе не участвовали.

— А мы с дочкой здесь в гостях у бабушки, — улыбается харьковчанка Вера Никитина. — Вот, пришли полюбоваться на елочку, на Деда Мороза со Снегурочкой, а песня у меня даже вызвала слезы — я вспомнила, как двадцать с лишним лет назад ее пела в хороводе. Хорошо, что ее не забыли, ведь эта елка и в самом деле много радости детишкам принесла. И взрослым тоже.

Ольга ПОПОВА, фото Марии ЗАЙЦЕВОЙ

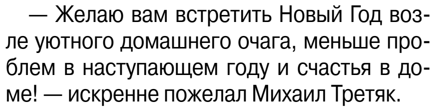
ЛЮБИМЫЙ ПРАЗДНИК — НОВЫЙ ГОД!

«Снова Новый год радует народ!» — такими замечательными словами начался торжественный концерт в большом зале ХРГА накануне долгожданного праздника.

Новый год — это самый любимый праздник и для детей, и для взрослых, ведь каждый из нас хоть чуть-чуть, но верит в чудо! Пушистая украшенная елка, сверкающие гирлянды, новогодняя музыка и Дед Мороз напомнили о наступающем празднике среди серых будней.

На концерте были почти все сотрудники Харьковской районной государственной администрации и Харьковского районного совета. Накануне праздника глава ХРГА Виталий Збукарь и председатель райсовета Михаил Третяк поздравили своих сослуживцев.

— Дорогие друзья, приближаются долгожданные праздники, надеюсь, что Новый Год вдохновит вас на новые начинания. Благодарю за ваши достижения в минувшем году и профессионализм в своем деле, — сказал Виталий Павлович.

— Желаю вам встретить Новый Год возле уютного домашнего очага, меньше проблем в наступающем году и счастья в доме! — искренне пожелал Михаил Третяк.

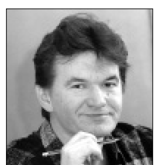

В праздничном концерте участвовали самые лучшие артисты района. От Манченковского поселкового совета приехали танцевальный коллектив «Велелі дзвіночки», Елена Быканова, начинающий артист Сергей Тищенко, от города Мерефа выступал танцевальный коллектив «Бэби-Бум», клуб бального спортивного танца «Дионис», так же порадовали зрителя «Престиж-клуб», Александр Дзига, Сергей Шинкаренко, Катерина Тельная и народная любимица Мария Горобцова в дуэте с Майклом...

Добрые и светлые впечатления оставили за собой наши артисты, а нам, в свою очередь, остается только в таком настроении встречать Новый 2012 Год!

Мария ЗАЙЦЕВА, фото автора

ПРИЄМНІ СЮРПРИЗИ ШКІЛЬНОГО РАДІО

Василь ЧИГРИН, фото автора

Старшокласник Покотилівського ліцею «Промінь» відновив стару мережу внутрішнього оповіщування та організував регулярні радіопередачі.

«Зайві» розетки

Цього комунікабельного хлопця в Покотилівському ліцеї люблять і поважають практично всі. За його ерудованість, наполегливість, відкритість і надзвичайну допитливість. Все, за що береться десятикласник Максим Зерюкін, він завжди намагається довести до логічного завершення. Особливо тоді, коли справа стосується радіотехніки, електроніки, ефірного зв'язку.

Минулого літа, коли зі своїми товаришами Максим допомагав проводити ремонт у класних приміщеннях та коридорах навчального закладу, хлопець звернув увагу на невеличкі розетки на стінах. Вони наче були зайвими, адже туди не можна було встромити «вилку» комп'ютера чи настільної лампи.

Від вчителів та працівників школи Максим дізнався, що ці розетки — залишки старої шкільної системи радійного оповіщування. Зацікавившись цим питанням, хлопець з'ясував, що дротова мережа, перемикачі, радіоточки та деяке інше обладнання збереглися в ліцеї до цього часу. І Зерюкін загорівся бажанням власноруч відновити шкільне радіомовлення. Допомогти йому в цьому взявся шкільний електрик Віталій Цуркан.

Спочатку довелося провести тестування усієї системи та радіодротів, що збереглися, і замінити зіпсовані ділянки. Радіостудію вирішили обладнати в апаратній актового залу. Там підготували акустичну систему й мікрофони, встановили трансляційні підсилюючі звуку, змонтували радіодинаміки по всьому приміщенню ліцею.

Паралельно Максим Зерюкін готував і сценарний план першої внутрішньої радіопередачі в ліцеї «Промінь». За відправну дату хлопець взяв осіннє професійне свято — День учителя. Сам писав тексти, підбирав вірші, проводив опитування вчителів щодо їхніх пісенних і музичних уподобань. Потім самостійно підбирав музичний матеріал для ефіру. У якості першого диктора йому погодилася допомагати однокласниця Катя Богуш.

Першого прямого радіоефіру в Покотилівському ліцеї «Промінь» всі чекали з нетерпінням. І ось цей день настав. 30 вересня 2011 року, під час першої шкільної перерви, всі, хто знаходився в приміщенні навчального закладу, почули дзвінкий голос з репродукторів: «Увага! Увага! Розпочинає свою роботу шкільна радіостанція Покотилівського ліцею «Промінь». Ми вітаємо з цією подією всіх учнів і вчителів та запрошуємо послухати нашу програму...»

А потім в ефірі пролунали привітання педагогам, розповіді про кращих вчителів, про повсякденні турботи ліцеїстів. З гучномовців доносилися поетичні рядки і, звичайно ж, популярні пісні й музика. Перший ефір пройшов «на ура» і викликав величезний резонанс в навчальному закладі. Того дня ще тричі під час перерв між уроками лунали передачі шкільної радіостанції, а загальний обсяг тривалості першого ефіру склав близько однієї години.

Свій досвід

Надзвичайно цікава і дуже корисна ідея відновлення шкільного радіомовлення повністю захопила свідомість Максима Зерюкіна. Він не на словах, а на практиці довів прикладне значення своїх знань, отриманих як на уроках фізики і математики, так і самостійно, перечитуючи десятки книжок спеціальної літератури, переглядаючи відповідні сайти в мережі Інтернет, спілкуючись з колегами-радіолюбителями.

Ліза Касьяненко разом з Максимом Зерюкіним готують радіоінсценування «Святкова подорож»

Матеріалу з цієї тематики накопичилося стільки, що його б вистачило на справжню наукову працю. І таку ґрунтовну роботу Максим Зерюкін зробив у рамках занять в одній із секцій Малої академії наук, підготувавши і успішно захистивши свій науковий проект під назвою: «Відновлення системи оповіщування в Покотилівському ліцеї «Промінь». Наукова робота покотилівського учня визнана кращою на районному рівні. Хлопець посів І місце. Вона також рекомендована до участі в обласному конкурсі учнівських наукових проектів МАН.

Максим не збирається зупинятися на цьому. Він намагається удосконалити роботу шкільної радіостанції, вивести її на якісно новий професійний рівень. Для цього він розробив мережу мовлення, намагаючись зверстати під неї 10—15-хвилинні радіовипуски, які б вкладалися у нетривалі за часом шкільні перерви. У ці проміжки потрібно вмістити найцікавішу і найкориснішу інформацію. Особлива турбота про підбір дикторів та ведучих програм. Бажано, щоб вони були постійними, щоб слухачі звикали до їхнього приємного, чіткого голосу і правильної лексичної вимови. Поки що відбувається своєрідний «кастинг» на посаду дикторів шкільного радіо. Зі слів самого Максима, першу претендентку він вже знайшов. Це його однокласниця Катя Богуш — ерудована, начитана дівчина з чудовою дикцією.

Промінчик «Променя»

Взагалі-то в Покотилівському ліцеї здавна відома ґрунтовність і глибина знань, що отримуються учнями в процесі навчання. Звичайно, важливу роль при цьому відіграє високий фаховий рівень викладачів, вчителів, методистів, технічного персоналу. Проте не менше значення в комплексному формуванні юних особистостей відіграє й учнівське самоврядування, яке має в цьому навчальному закладі давню історію та традиції.

У рамках шкільної самоврядної республіки «Берегиня» почало діяти відновлене радіо, яке практично щотижня набирає обертів, стає професійнішим та цікавішим, і вже стало важливою частинкою шкільного життя.

— Ви знаєте, наш ліцей давно вже став другою домівкою як для наших учнів, так і для вчителів, — розповідає заступник директора Марина Бочарнікова. — У коридорах і класних приміщеннях все своє, рідне, знайоме. Я також колись закінчувала цю школу і добре пам'ятаю, як діяло наше шкільне радіомовлення. Хоча й нагадувало воно тоді піонерську радіолінійку, проте було повсякденністю, буденністю для кожного учня й учителя. І нам, педагогам, приємно, що вже наших учнів зацікавила стара шкільна радіомережа й вони намагаються зараз створити високопрофесійне шкільне радіо...

У планах невтомного радіолюбителя Максима Зерюкіна нові завдання — складніші, розлогіші, масовіші. Хлопець замахнувся на велику радіопостанову з театральним інсценуванням. Цю програму під назвою «Святкова подорож» шкільні ентузіасти ефіру готують як своєрідний новорічний сюрприз своїм ровесникам, друзям і вчителям. За сценарним задумом, новорічну пошту ліцеїстів розбиратимуть і зачитуватимуть перед мікрофоном казкові герої — Дід Мороз, Снігуронька, Добра Фея, Гноми, ролі яких виконуватимуть Максим Зерюкін, Катя Богуш, Єлизавета Касьяненко... Вони також виконуватимуть прохання і побажання слухачів: здійснять радіомандрівку в Лапландію, на Північний Полюс, запросять взяти участь у вікторині, передадуть привітання другу, проспівають кумедну пісеньку тощо. Ця ідея настільки захопила учасників шкільного радіопроекту, що вони майже щодня після уроків до пізнього вечора проводять час у радіостудії, готуючи театральне радіоінсценування.

Соня Морозова і Юля Бабаєвська готуються до свого першого радіоефіру, присвяченого «Тижню хімії»

■ *С юбилеем!*

Мировая профессия

Гонцы, перевозящие письменные или устные послания, появились еще в античные времена в Древнем Египте. При царе Петре I были учреждены первые почтамты и появились сами почтари. В царские времена почтальоны были столь уважаемыми людьми, что носили униформу, как жандармы и офицеры.

Марина Шаповал, почтальон с. Хроли, недавно отпраздновала свой 50-летний юбилей. Мало кто в поселке не знает эту вестницу добрых новостей, ведь трудится она почти 30 лет в Пономаренковском отделении связи, где заведующей работает Питлык Наталья Васильевна, которая задает тон в работе своей приветливостью, деловитостью. А Марина Владимировна достойно продолжает дело своей мамы — Чеховской Клавдии Ивановны, проработавшей почтальоном 35 лет.

Не легок труд почтальона — и в дождь, и в снег, в стужу и жару нужно каждый день идти и приносить людям письма, газеты. Почта всегда вовремя попадала в дома людей, потому что этой профессии отдают себя люди ответственные и преданные.

Говорят, что полувековой юбилей — это первая, по-настоящему серьезная веха на жизненном пути, когда можно подводить первые итоги. Марина всегда жизнерадостна, обаятельна, ответственна. Хочется пожелать ей оставаться такой же на долгие годы, а также крепкого здоровья, благополучия во всем!

Жители с. Хроли

■ *Внимание!*

Главное управление по вопросам чрезвычайных ситуаций ХОГА напоминает правила пожарной безопасности, связанные с установкой новогодней елки.

Использовать источники открытого огня в помещениях, где установлена новогодняя елка и проводятся праздничные мероприятия — запрещено!

Запрещается также включать в программу выступлений номера с использованием петард, фейерверков, различных огневых эффектов; устанавливать елки в проходах, возле выходов, на путях эвакуации людей. Существуют и четкие инструкции относительно использования электрических гирлянд. Стоит также помнить, что нередко елочные украшения сделаны из легковоспламеняющихся материалов.

Родителей, воспитателей, учителей при проведении новогодних утренников просят быть особенно ответственными, внимательными и организованными, не применять для иллюминации елки свечи, бенгальские огни и не одевать детей в костюмы из легковоспламеняющихся материалов (ваты, бумаги, марли и т. д.).

Настоятельно рекомендуется при проведении новогодних утренников в помещениях, где устраиваются новогодние елки, избегать большого количества детей. Не зажигать бенгальские огни и не пользоваться хлопушками, пиротехнической продукцией у елки, не позволять детям самостоятельно использовать пиротехнические средства.

При возникновении пожара — немедленно звонить по телефону 101 или 112.

Питання прав дітей вирішує міжвідомча нарада

У грудні 2011 року в Харківській міжрайонній прокуратурі відбулася міжвідомча нарада керівників органів державної виконавчої влади, місцевого самоврядування та правоохоронних органів Харківського району.

На нараді обговорювались ключові питання щодо стану додержання законодавства про захист прав та інтересів дітей, попередження бездоглядності, злочинності та правопорушень серед неповнолітніх.

Під час проведення міжвідомчої наради зазначалось, що органами державної виконавчої влади, органами місцевого самоврядування та правоохоронними органами району не в повній мірі забезпечено належну координацію дій щодо профілактики негативних явищ в молодіжному середовищі та належний захист прав, інтересів дітей, насамперед дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування.

Наголошувалося, що відсутність належної координації дій між усіма службами і органами державної виконавчої влади та місцевого самоврядування, покликаними відстоювати законні права й інтереси дітей, є однією з головних причин поширення соціального сирітства та бездоглядності серед неповнолітніх, порушення їх прав та інтересів.

Характерними чинниками та умовами, які сприяють скоєнню неповнолітніми правопорушень, є невиконання батьками обов'язків із виховання своїх дітей, формальний підхід органів державної виконавчої влади та правоохоронних органів до проведення профілактичної роботи з сім'ями, що опинилися у складних життєвих обставинах, яких на обліку у службі у справах дітей нараховується 52, у них виховується 104 дитини, а під соціальним супроводом перебуває лише 13 сімей, що є недостатнім.

Вказувалося, що селищними, сільськими та міськими радами району не завжди своєчасно вживаються заходи щодо виявлення дітей, які потребують термінового захисту, вилучення з небезпечного для життя і здоров'я оточення, вирішення питання щодо встановлення над ними опіки чи піклування, захисту їх житлових та майнових прав.

У діяльності органів кримінальної міліції у справах дітей продовжують мати місце факти несвоєчасного виявлення та постановки на облік неповнолітніх, неякісного проведення профілактичної роботи серед підлітків, насамперед серед тих, які перебувають на обліку за скоєння злочинів, вживання наркотичних засобів, психотропних речовин та їх аналогів.

Відзначалося, що педагогічні колективи закладів освіти усупереч вимогам ст. 56 Закону України «Про освіту», ст. ст. 3, 5, 17 Закону України «Про загальну середню освіту» самоусунулися від виховної роботи у той час, як значна кількість учнівської молоді перебуває на обліку у відділах кримінальної міліції у справах дітей.

На жаль, під час формування місцевих бюджетів у повному обсязі не враховуються нагальні потреби дітей на охорону здоров'я, освіту, працю, відпочинок та оздоровлення, і, як наслідок, визначені програмами заходи мають декларативний характер та не впливають на покращення становища дітей у районі.

Не проводиться цілеспрямована робота щодо відновлення мережі дошкільних закладів, установ позашкільної освіти, позаміських таборів відпочинку.

Значна кількість дітей, які не мають можливості відвідувати дошкільні навчальні заклади та здобувати дошкільну освіту. У поточному році мають місце факти, коли діти, насамперед діти-сироти та діти, позбавлені батьківського піклування, залишилися не оздоровленими.

Служба у справах дітей — основний орган, на який покладено захист прав дітей, також недостатньо координує зусилля місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування, підприємств, установ, організацій у вирішенні нагальних потреб дітей, захисту їх житлових та майнових прав.

Міжвідомча нарада ухвалила проведення цілої низки скоординованих заходів для керівників правоохоронних та державних органів Харківського району, спрямованих на посилення ефективності протидії злочинності, бездоглядності, правопорушень серед неповнолітніх та захисту прав та інтересів дітей.

Л. М. ГАЙДАМАКА,
старший помічник Харківського міжрайонного прокурора, радник юстиції

МАЯКОВСЬКИЙ НОЧУВАВ, А ЛИМОНОВ БІГАВ ЗА ПИРІЖКАМИ!..

■ *Літопис епохи: до 75-річчя заснування районки*

За понад столітню історію споруда на вулиці Червоноармійській, 4 бачила чимало відомих особистостей — Володимира Маяковського, Велімира Хлєбнікова, Ігоря Северяніна. Після війни деякий час тут жив зі своєю сім'єю маленький Едік Лимонов — нині відомий письменник і поет...

Будинок на Олександрівській

Чотириповерховий будинок на колишній Олександрівській вулиці у Харкові — один із небагатьох дореволюційних поблизу залізничного вокзалу, що уцілів після Великої Вітчизняної війни. Це історична чотириповерхова споруда, перебудована в 1911—1912 роках відомим архітектором Олександром Ржепішевським з купецького будинку для потреб залізничної станції. Спочатку тут розташовувалися мебльовані кімнати готельного типу. Перші два поверхи займали досить дорогі й комфортабельні «нумери». Була тут і квиткова контора та ресторан у підвальному приміщенні. На третьому й четвертому поверхах розташовувалися невеликі кімнатки для простих пасажирів залізниці та «спецнумери» на замовлення.

У цьому готелі 13 січня 1924 року зупинявся на одну ніч відомий революційний поет Володимир Маяковкий. Ось як він сам описує цей випадок у листі до Лілії Брік: «Потяг запізнився на кілька годин, і до Харкова я прибув пізно вночі, трамваї вже не ходили. Нічого не залишалося, як заночувати в дешевенькому пристанційному готелі, де я все одно не зміг заснути до ранку через гучну музику і галас відвідувачів ресторації в напівпідвальному поверсі...»

Вже наступного дня Володимир Володимирович читав доповідь у переповненій залі Оперного театру під назвою «Про Леф, белый Париж, серый Берлин, красную Москву», а після цього грав у більярд з українськими колегами по цеху в республіканському Будинку письменників по вулиці Червонопрапорній, 4.

Взагалі-то Маяковський дуже любив Харків і часто бував тут — аж 13 разів. Вперше він приїхав до нашого міста ще до революції, у 1913 році, з друзями-кубофутуристами Бурлюком та Камінським. У 1921 році був присутній на прем'єрі своєї «Містерії-Буф», поставленій харківськими режисерами в Героїчному театрі (колишньому Малому) на Харківській набережній, 5. А в 1927 році він тут зустрічався навіть з Лілею Брік — коханою жінкою усього свого життя. Останній раз Маяковський відвідав Харків у 1929 році, пробувши тут 2 дні — 14 і 15 січня. Оселився в готелі «Червоний» (колишній «Метрополь»). Поет з успіхом виступив в театрі ім. Шевченка та в Клубі чекістів, прочитавши свої останні вірші та поеми. Того разу поет навіть зірвав голос і його охопила нежить. Після цього лікарі заборонили йому на деякий час публічні виступи.

Пиріжки з горохом

Під час Великої Вітчизняної війни й кілька років після її закінчення у старому будинку, де зараз діє редакція районної газети «Трибуна трудящих», розташовувався військовий госпіталь, у якому лікувалися солдати й офіцери. У визволеному від фашистів і напівзруйнованому Харкові дуже гостро постала житлова проблема. Після тривалої окупації люди поверталися до міста з евакуації, а квартир не вистачало. Жили, де доведеться. Батько Лимонова-Савенка працював у військовому шпиталі біля вокзалу, а маленький син постійно йому допомагав. Тут, на четвертому мансардному поверсі, у невеликій кімнаті деякий час жила сім'я Савенків. Майбутній письменник у своїй книзі «Підліток Савенко» згадує, як радісно для нього було збігати на залізничний вокзал, щоб купити в якоїсь тітки пиріжок із горохом чи капустою, а потім їсти його і дивитися на прибуваючі на станцію потяги.

А взагалі-то Едуард Лимонов, зараз всесвітньовідомий письменник, поет, публіцист і політичний діяч, написав про Харків аж 3 книжки: «Це я, Едічка» (Нью-Йорк), «Підліток Савенко» (Париж) та «У нас була велика епоха» (Москва).

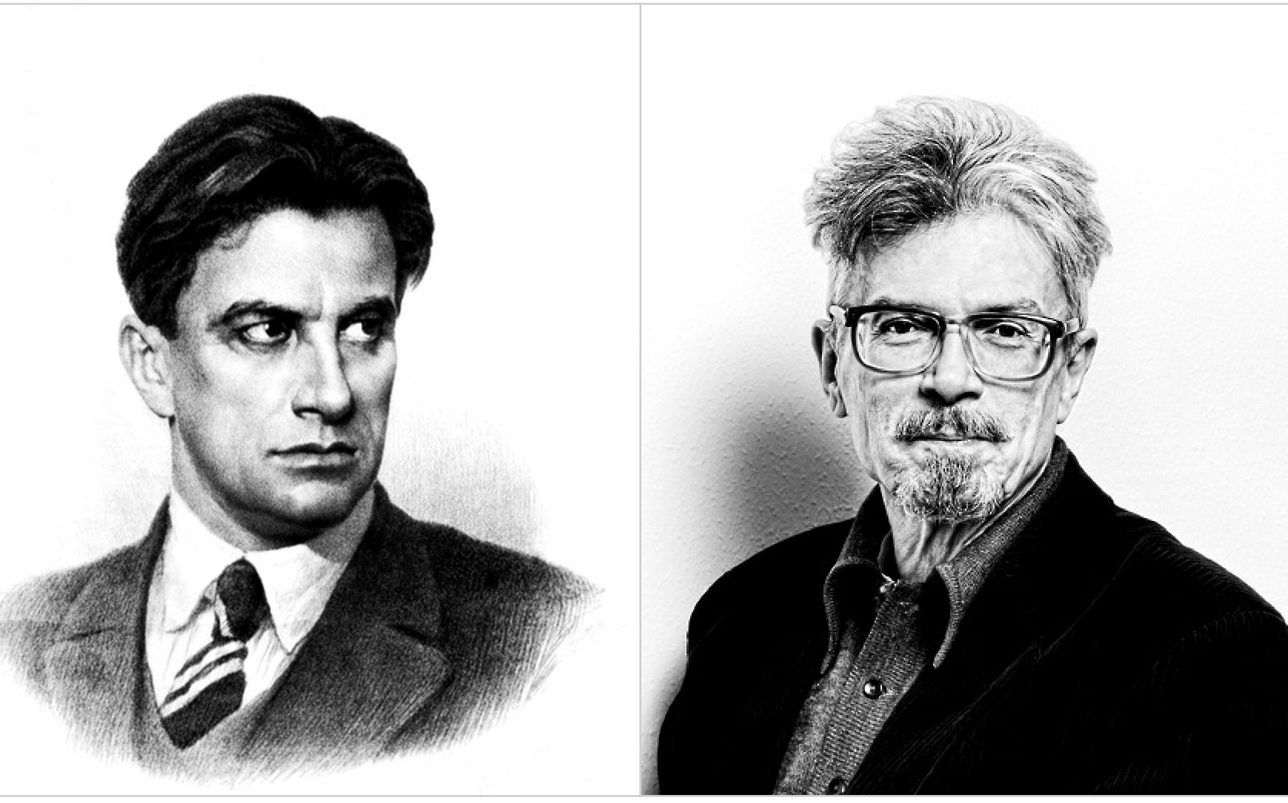
Автору цього нарису у вересні 2007 року вдалося побувати на прес-конференції Лимонова під час одного з останніх його візитів до нашого міста. Перед великою кількістю представників засобів масової інформації Едуард Веніамінович тоді скаржився на те, що його не дуже шанують і в Україні, і в Харкові зокрема, оголосивши персоною «нон-грата». Тоді письменник зробив досить гучну заяву: «Видавши про Харків аж три книги, я зробив для цього міста не менше, ніж Лев Толстой для Росії, який написав «Війна та мир». Цінуйте це!..»

Як би там не було, а Маяковський і Лимонов залишили свій яскравий слід в історії Харкова. Удвічі приємно, що ці непересічні особистості колись ходили коридорами та кімнатами, де зараз працюємо ми — журналісти районки!

Василь ЧИГРИН

Від автора

Висловлюю щиру вдячність Юрію Муравйову та працівникам Харківського літературного музею за активну допомогу під час підготовки цього матеріалу.

Володимир Маяковський та Едуард Лімонов — бентежні душі двох різних епох

Видавець: редакція газети «Трибуна трудящих»

Наш сайт: http://www.tribune.kharkov.ua

Свідоцтво про державну реєстрацію
ХК №1518-259ПР від 29.04.2009 р.
Засновники:
Харківська районна рада,
Харківська районна державна адміністрація

Офіційний сайт ХРДА: http://www.khrda.gov.ua

Виходить щосереди та щосуботи українською та російською мовами.
Адреса редакції:
61052, м. Харків, вул. Червоноармійська, 4.
E-mail: Tribuna2009@mail.ru
Тел. 712-00-56. **Тел./факс** 712-37-10.
В. о. головного редактора: Микола Хорошев.
Відповідальний за випуск: Ольга Попова.
Літературний редактор: Ганна Положій.
Верстка: Інна Денисенко.

Редакція залишає за собою право редагувати і скорочувати текст. Відповідальність за зміст та достовірність інформації у публікаціях несе автор, а в рекламних матеріалах (®) — рекламодавець. Редакція не завжди поділяє позицію авторів. Листи, рукописи і фотокартки не рецензуються і не повертаються. Листування з читачами тільки на сторінках газети. При використанні матеріалів посилатися на газету обов'язково.

Газета надрукована у друкарні ВАТ «Видавництво «Харків». Московський просп., 247, МСП, Харків, 61037.
Зам. 9- .
Тираж план. **10709** примірників.
Передплатний індекс 61805